

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 22/23
9.2.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ивана Негића, председника већа, Олге Арсовић и Весне Филиповић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Марија Лазић, адвокат из Београда, ул.Дели Радивоја број 31, против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Драгослав Вученовић, адвокат из Гроцке, ул.Петра Драпшина број 15, ради вршења родитељског права, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П2 1310/21 од 13.10.2022.године, у седници већа одржаној 9.2.2023.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Другог основног суда у Београду П2 1310/21 од 13.10.2022.године у ставу трећем изреке.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиле и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, малолетно дете парничних странака и то малолетни ВВ, рођен данагодине у ..., поверава се мајци АА, на бригу, чување и васпитање која ће самостално вршити родитељско право. Ставом другим изреке, уређује се начин одржавања личних односа мал.ВВ са оцем ББ, тако што ће се виђање одвијати према следећем моделу: до навршене треће године мал.ВВ, виђање се одвијати сваке друге суботе од 12 до 20 часова у присуству мајке, једне суботе у ..., а друге у ..., након завршене треће године мал.ВВ виђање се одвијати сваке друге суботе од 12 до 20 часова без присуства мајке, једне суботе у ..., а друге у ... у трајању од годину дана, након тога, сваког другог викенда суботе ујутру до недеље увече до 20 часова, сваки други државни и верски празник, сваки други рођендан детета, очеву крсну славу, 7 дана зимског и 20 летњег распуста, с тим да летњи распуст не проводи у континуитету код оца већ 10 дана у јулу, а 10 дана у августу тако што ће отац преузимати и враћати дете на адресу мајке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени ББ из ..., да на име свог доприноса за издржавање мал.ВВ плаћа износ од 22.000,00

динара, сваког првог до петог у месецу за текући месец, почев од дана подношења тужбе 02.09.2021.године, па убудуће док за то постоје законски услови или се наведена одлука не измени новом уплатом на рачун законској заступници мал.детета – мајци АА из ..., с тим да ће заостале неисплаћене износе доприноса издржавања платити одједном у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде под претњом извршења. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиље АА у делу који се односи на издржавање мал.ВВ преко досуђеног износа од 22.000,00 динара до траженог износа од 25.000,00 динара, као неоснован. Ставом петим изреке, обавезан је тужени ББ из ..., да тужиљи АА из ..., на име накнаде за издржавање мал.ВВ за период од 07.07.2021. до 02.09.2022.године, исплати износ од 36.774,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље АА у делу који се односи на накнаду за издржавања мал.ВВ преко досуђеног износа од 36.774,00 динара, до траженог износа од 115.341,00 динара, као неоснован. Ставом седмим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Тужени је благовремено изјавио жалбу побијајући пресуду у ставу трећем изреке, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Трошкове другостепеног поступка је образложено тражио.

Тужиља је одговорила на жалбу туженог.

Испитујући правилност ожалбене пресуде у границама законских овлашћења из одредбе 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11...18/20), у вези члана 202 Породичног закона, Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба туженог неоснована.

У поступку пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које овај суд као другостепени пази по службеној дужности као ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, на коју се жалбом туженог посебно указује, јер су у пресуди наведени јасни и непротивречни разлози о битним чињеницама, а што је последица правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања и правилне примене материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању малолетни ВВ, рођен ...године је заједничко дете парничних странака. Према налазу и мишљењу ЦСР “Шабац” родитељи малолетног ВВ су постигли договор око његовог поверавања и одржавања личих односа са родитељем са којим дете не живи, предлажу да се малолетно дете повери мајци на самостално вршење родитељског права. Оба родитеља поседују родитељске капацитете за вршење родитељског права, али да је у најбољем интересу малолетног детета да буде поверен мајци на самостално вршење родитељског права узимајући у обзир пол и узраст малолетног детета и чињеницу да од прекида заједнице дете живи са мајком, да је упућен на њу. Малолетни ВВ је дечак са две и по године, иде у вртић који кошта 9.500,00 динара, за храну, одећу и обућу месечно му је потребно око 25.000,00 динара, за козметику и пелене 10.000,00 динара, за рођендане 1.000,00 динара, има проблем са екцемом, не прима дечији додатак. Тужиља је незапослена,

обавља повремене послове и то чисти куће, али иде и у надницу. Од имовине не поседује ништа. Са дететом живи у кући свог деде у ... За храну, одећу и обућу месечно јој је потребно 15.000,00 динара. Режије износе око 15.000,00 динара. Она учествује у истим кад ради, а кад не ради плаћа их деда. Има трошкове превоза до ... кад дете води у вртић. Здрава је и способна за рад. Осим детета нема обавезу законског издржавања. Деда је пензионер, војни инвалид, пензија му је око 60.000,00 динара, од имовине поседује кућу и кола, здрав је, нема обавезу никога да издржава. Тужени је запослен, зарада му износи око 36.000,00 динара, обавља повремено водоинсталатерске послове и остварује додатни приход, од имовине не поседује ништа, живи у очевој кући у заједници са сестром, мајком, оцем, бабом, дедом и сестрином децом. За храну, одећу и обућу месечно му је потребно око 27.000,00 динара. За режије његов део је 10.000,00 динара, остатак плаћају деда, отац и мајка. Здрав је и способан. Осим детета нема обавезу да издржава друга лица. Отац је запослен. Зарада му је 46.000,00 динара, од имовине поседује кућу у којој живе. Мајка је запослена. Зарада јој је 38.000,00 динара од имовине не поседује ништа, родитељи су здрави. Немају обавезу законског издржавања. Помаже сестри која има двоје мале деце, сестра је запослена, баба и деда су пензионери, пензија им је око 10.000,00 динара пољопривредна, здрави су од имовине не поседују ништа.

Имајући у виду овако утврђено чињеничног стања, примењујући одредбе члана 6 став 1, члан 61 став 1, члан 77 став 3, члан 154, члан 160, члан 161, члан 162, члан 165 и члан 266 став 1 Породичног закона, првостепени суд је полазећи од налаза и мишљења Центра за социјални рад Шабац, као и споразума парничних странака донео одлуку као у ставу првом и другом изреке. Одлучујући о висини издржавања суд је првобитно ценио потребе малолетног ВВ и нашао да су исте 45.500,00 динара па је закључио да износ којим је тужени обавезан и то 22.000,00 динара за издржавање малолетног детета ВВ уз допринос мајке, може задовољити потребе детета. По оцени суда наведеним износом неће се угрозити егзистенција туженог имајући у виду да својим радним ангажовањем може да оствари додатне приходе, да је стамбено обезбеђен, а суд је узео у обзир и то да је тужени и раније обављао повремене водоинсталатерске послове и механичарске од којих је остваривао додатне приходе. Преостала потребна средства за издржавање малолетног детета обезбедиће мајка, која је то до сада чинила, имајући у виду да је обавеза оба родитеља да доприносе издржавању детета. Поред одређеног новчаног давања у допринос мајке урачунава се и рад на непосредном старању и бризи о малолетном детету и ангажовању.

По мишљењу Апелационог суда, оваква одлука првостепеног суда је правилна и на закону заснована. Апелациони суд прихвата изложену правну аргументацију првостепеног суда, који је за своју одлуку дао јасне и потпуне разлоге, сагласно цитираним одредбама Породичног закона

Супротно жалбеним наводима туженог, првостепени суд је правилно утврдио потребе мал. тужиоца као примаоца издржавања и могућности туженог као даваоца издржавања, имајући у виду околности конкретног случаја, односно утврђене потребе које одговарају узрасту малолетног тужиоца и могућности његових родитеља, како би се подмириле потребе малолетног детета за животом који родитељи према својим имовинским приликама стварно могу да пруже. Првостепени суд је извео доказе које је сматрао потребним ради утврђења битних чињеница, те је њиховом оценом у складу са

чланом 8 ЗПП утврдио да малолетни ВВ има потребу за одећом, обућом, вртићем рођенданима, а првостепени суд је руководећи и одредбом члана 160 став 4 Породичног закона и полазећи од хранитељске накнаде која је у време пресуђења износила 39.101,00 динара, оценио да ће износ од 22.000,00 динара уз допринос мајке у чији допринос се урачунава и свакодневна нега и брига, бити довољан да у складу са најбољим интересом детета обезбеди његов несметан психофизички развој и напредак.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право. Наиме, висина издржавања је правилно одређена према критеријумима за одређивање издржавања прописаних одредбом члана 160 и 162 Породичног закона. Стога су неосновани наводи жалбе туженог да је првостепени суд превисоко одредио висину доприноса за издржавање мал ВВ. Наиме, првостепени суд је ценио чињеницу да је тужени запослен, да обавља и додатне послове, да је стамбено обезбеђен и да нема законску обавезу издржавања других лица. Осим тога тужени је здрав и радно способан, па је у том смислу дужан да у циљу обезбеђења неопходних средстава за издржавање деце испољи посебне посебне напоре у тражењу посла и стицању зараде. У том смислу су неосновани и наводи жалбе што се тиче цене горива за одлазак у ..., а имајући у виду и могућност да тужени користи аутобуски превоз. Без значаја су наводи да отац доприноси купујући намирнице, играчке и гардеробу. Наиме, потребе детета су континуиране и неопходно је да буду задовољене свакодневно, па одређен и континуиран мора бити и допринос родитеља који је дужник издржавања, у смислу сталног и сигурног извора прихода који омогућује несметано и сигурно задовољење свих дететових потреба.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али их посебно не образлаже, јер су без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

На основу свега изложеног, сходно члану 390 ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке ове пресуде.

Како жалба туженог није усвојена, а како трошкови одговора на тужбу нису били потребни то су, сходно члану 165 став 1 ЗПП, као неосновани одбијени и захтеви за накнаду трошкова другостепеног поступка.

**Председник већа-судија
Иван Негић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић